

Til § 22.

Bestemmelsen i stk. 1 er enslydende med lønnings- og pensionslovens § 26, stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 tilsigter opfyldelsen af samme formål som omtalt i lønnings- og pensionslovens § 26, stk. 2.

Til § 23.

Stykke 1-7 svarer til de tilsvarende stykker i lønnings- og pensionslovens § 27. I stk. 5 foreslås tilføjet, at et eventuelt grønlandstillæg ikke tages i betragtning ved beregningen af det i nævnte stykke omhandlede personlige, ikke-pensionsgivende tillæg, hvilket må anses for rimeligt, da tillægget medtages ved beregningen af grønlandstillægget.

Da medregning af opnået anciennitet ved overgang fra en tjenestemandstilling i Grønland til en tilsvarende stilling her i landet under staten, folkeskolen og folkekirken eller omvendt i hvert enkelt tilfælde ville kræve særlig hjemmel på normeringslov eller bevillingslov, og da sådan medregning i alle tilfælde synes rimelig, foreslås der i stykke 8 indført en generel hjemmel herfor.

Det bemærkes, at en tjenestemand, som opnår en forfremmelse i forhold til sin hidtidige stilling her i landet, i forbindelse med første ansættelse som tjenestemand i Grønland må anses for omfattet af nærværende paragrafs stk. 5, og at en tjenestemand i Grønland, som udnævnes i avancementsstilling her i landet, må anses for omfattet af den tilsvarende bestemmelse i de her i landet gældende lønningslove.

Til §§ 24, 25 og 26.

Bestemmelserne svarer til lønnings- og pensionslovens §§ 28, 29 og 30.

Til § 27.

Bestemmelsen svarer til lønnings- og pensionslovens § 31 alene med udeladelse af dennes stykke 2, idet der ikke i Grønland er behov for at lade lønudbetaling finde sted til et tidligere tidspunkt end på forfaldsdagen.

Til § 28.

På grund af de vanskelige kommunikationsforhold i Grønland og til og fra Grønland foreslås det, at ansættelse i tjenestemandstilling skal ske fra den første i ansættelsesmåneden.

Stk. 2 svarer til lønnings- og pensionslovens § 32, stk. 3.

Til §§ 29, 30 og 31.

Bestemmelserne svarer med enkelte redaktionelle ændringer til lønnings- og pensionslovens §§ 33, 34 og 35.

Til § 32.

I tjenestemandsløven af 1946, § 696, stk. 1 var der hjemmel til at yde i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd fribolig.

I medfør af samme paragraf har der ligeledes været ydet de i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd brændselsgodtgørelse.

Lønningskommissionen af 1954 foreslog, at såvel adgangen til fribolig som til brændselsgodtgørelse skulle bortfalde og afløses af regler, hvorefter tjenestemænd, der får anvist bolig, skal betale herfor efter regler fastsat af ministeren for Grønland efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet.

Af kommissionens bemærkninger til forslaget om ydelse af grønlandstillæg til i Grønland ikke-hjemmehørende tjenestemænd fremgik det imidlertid, at man ved fastsættelse af grønlandstillægget skulle have for øje, at den i tjenestemandsløven af 1946 hjemlede adgang til fribolig og brændselsgodtgørelse forsloges ophævet, jfr. bemærkningerne på pg. 180 til §§ 159 og 162 i lønningskommissionens 2. betænkning.

Det fremsatte forslag til § 32 svarer ganske til de i lønningskommissionen af 1954 udtalte principper, og er identisk med bestemmelsen i § 46 i bekendtgørelse af 8. april 1959 om grønlandske tjenestemænd.

Af bestemmelsen om, at en tjenestemand er pligtig at bebo en ham anvist bolig, kan ikke udledes en ret for tjenestemænd i Grønland til at få anvist bolig. Det må på samme måde som her i landet som hovedregel være vedkommende tjenestemandens egen sag at skaffe sig bolig, og kun i de tilfælde, hvor det er i den ansættende myndigheds interesse, at en bolig stilles til rådighed for pågældende tjenestemand, kan dette i det konkrete tilfælde lade sig gøre, men vedkommende tjenestemand er i så fald pligtig at acceptere den bolig, der bliver tilbudt ham og at betale det for boligen i henhold til lovforslagets stk. 2 fastsatte boligbidrag.

Ved fastsættelsen af boligbidraget vil der på samme måde som her i landet være at tage hensyn til boligens størrelse, alder, kvalitet og udstyr. Endvidere vil der være at tage hensyn til, at der til en anvist bolig i henhold til paragraffens stk. 4 er knyttet retten til gratis renovation og levering af vand.

For i nogen grad at give kompensation for de ulemper, der kan være forbundet med en tjenestemandens placering med tjenestested uden for en by, foreslås, at der ved boligbidragets fastsættelse også skal tages hensyn til boligens geografiske beliggenhed i et bysamfund eller på en mindre plads.